

Ülikooli lahutamine Tulvistest

Tartu arstide soov lahutada ülikooli kliinikum ehk sisuliselt Tartu tähtsamad haiglad ülikoolist kasvavas üleeile sooviks lahutada ülikool ka senisest rektorist.

Umbusaldusavaldus Peeter Tulvistele on küll otsese juriidilise tagajärjeta meelevaldus, kuid arstiteaduskonna nõukogu otsus algatada rektori volituste ennetähtaegse lõpetamise protseduur on siiski tõsine ja harva astutav samm.

Sügise saabudes põhimõttelisest arutelust isiklikuks konfliktiks paisunud vaidluse algus ulatub vähemalt paari–kolme aasta taha.

Siis jõudsid arstid ja ülikooli juhtkond põhimõttelisele kokkuleppele, et haiglad tuleb ühendada kliinikumiks, mis peab kuuluma ülikooli juurde.

Kokkuleppe saavutamist hõlbustas ilmselt kartus, et muidu võib erastamine mõne olulise haigla ühtsest tervikust irdu kiskuda.

Kuid juba toona nägid arstid ohete. Esiteks võib ülikool hakata liiga palju sekkuma kliinikumi asjadesse. Tõenäoliselt ei hakka prorektor Riho Illak raviteenuste raha eest ülikoolile WC–dehitama, kuid raha suunamine pigem õppetööga seotud meditsiiniharudele kui laste igapäevasele ravimisele võib olla põhjendatud kartus.

Samuti kartsid arstid kaotada sidet sotsiaalministeeriumiga. Ülikooli haiglad pole justkui enam päris riigihaiglad. Niiviisi võib Tartu meditsiin ilma jääda ka näiteks riiklike tervishoiuprojektide rahast.

Et neid ohte vältida, tagas Tartu Ülikooli seadus kliinikumile küllaltki suure sõltumatuse. Ent hiljuti kiitis valitsus heaks seaduseelnõu paranduse, mis annab rektorile õiguse nimetada kliinikumile prorektor.

Rektor Peeter Tulviste tegigi seda, jättes küsimata arstiteaduskonna dekaani arvamuse. Õli lisas

tulle prorektor Riho Illaku mitte just silmatorkavalt diplomaatiline intervjuu Tartu ajalehes.

Meditstiiniüldsuse koosolekul 2. oktoobril püüdis isegi üks jurist põhjendada seda, miks arstikond peaks hääletama ülikoolist lahku löömise poolt ja mitte ülikooli alluvuses autonoomia kindlustamise poolt, ehkki kaalumist väärivad mõlemad võimalused ja esiotsa on ainult teine neist seaduslik.

Kumb variant on parem haigetele, selle üle võib vist jäädagi vaidlema. Siiski peaks just see olema haiglate liitmise ja lahutamise, allutamise ja iseseisvaks kuulutamise eesmärk.

Raske uskuda, et põhimõttelise probleemi lahendamise vältimatu eeldus on ühe isiku vabastamine vastutusrikkast ametist. Pigem näitab umbusaldusavaldus Peeter Tulvistele seda, et mõistliku lahenduse otsimine on muutunud mõttetuks vastasseisuks, mis kuidagi ei teeni haigete huve.